

la divisió territorial catalana

Fa uns dies llegírem en la Premsa l'extracte d'un projecte de divisió territorial de Catalunya. Sortosament no es més que un projecte i creiem que no tindrà execució; però sobradament sabem tots, que tots els projectes que no troben oposició s'implanten. Formulem la nostra protesta per més que el conseller senyor Terradellas digués que ningú deu precipitar-se en judicis de cap mena.

No solament no admetem aquesta divisió sinó que ens és difícil creure pugui haver qui, gaudint del triomf de l'alliberació (?) de Catalunya i en l'infància autònoma, pugui projectar una conjunció de comarques que engrandiria a unes i enclotaria a altres creant rivalitats i lluites que obstaculitzarien l'avenç del nostre poble. Moralment, qualsevol de les comarques que vol suprimir-se està en el mateix cas de Catalunya enfront d'Espanya. Si Catalunya davant els altres pobles ibèrics posseeix la seva llengua, la seva etnografia i la seva història, que li valgué el reconeixement de l'autonomia, qualsevol d'aquestes comarques posseeix llur dialecte, llurs costums i llur història que la diferencia de les altres i que li permet mantenir l'interdependència territorial. ¿Per què, doncs, aquesta conjunció que no és natural ni espontània? Millor fóra que Catalunya autònoma concedís l'autonomia a totes les comarques i aquestes a tots els municipis. ¿No hem lluitat per una República federal? ¿On és doncs aquest esperit? Es més. ¿Què haurien dit tots els que intervingueren en l'esmentat projecte, si abans de concedir-nos l'Autonomia (?), una comissió hagués projectat una divisió territorial d'Ibèria en que Catalunya i Aragó fos una part i Saragossa la capitalitat? Hauríem protestat ¿no és així? Estem en un cas idèntic.

Hom creu que per a fer una divisió territorial, la capitalitat deu cercar-se en el centre de cada regió o almenys la més possible equidistància de tots els pobles que l'integren. Procurar que les vies de comunicació siguin nombroses i de bon accés, i que la situació geogràfica sigui relacionada per una possible expansió natural. De no poder-se cercar en el centre, deu cercar-se prop del mar i compensar així la manca de comunicacions terrestres per les marítimes.

Puigcerdà, una de les dues capitalitats de la província de Girona, no reuneix cap condició geogràfica, climatològica ni natural per ésser una bona capitalitat, i en canvi l'han preferit a Figueres, ¿No serà un intent de perjudicar l'Empordà?

Si és necessària aquesta divisió, deu fer-se per aprovació popular i per adhesió voluntària. Hom no la creu necessària per quan Suïssa, una de les Repúbliques més civilitzades, de 41.200 quilòmetres quadrats, es divideix en 22 cantons i altres subcantons amb autonomia pròpia. ¿Catalunya, de 31.200 quilòmetres quadrats i amb 20 comarques definides, no pot administrar-se idènticament? ¿Per què, doncs, aquest interès? No preveuen que aquestes comarques demà lluitaran per la seva alliberació, de la mateixa manera que hem fet tots per la de Catalunya? Si volen suprimir les províncies, en bona hora sigui; però deuen conservar-se les actuals divisions naturals.

PERE BELLOSTES.

La passada setmana va deixar d'existir la nena Magdalena. Ané, filla del bon company i redactor Josep Ané i Torres.

Amb veritable sentiment adrecem el nostre condol a la malaurada família.

Ollis purs de oliva del Sindicat Oleícola Garrotxa-Empordà EL SIGLO
Avinguda de la República, 17

La ciència no veu el més lleu antagonisme entre l'evolució i la revolució. Els individus que tenen por del canvi violent, és perquè li donen un significat equivocat.

RECLÚS.

Pinures i Pinzells EL SIGLO
Avinguda de la República, 17

No temeu mai de pensar coratjosament en públic, sempre tot el vostre pensament. Un home no és bo, un home no és gran sinó amb aquesta condició.

ANATOLE FRANCE.

EMILI LLOSA

ha traslladat el seu domicili a la **RAMBLA, n.º 19, segon pis, (al costat de la Llibreria Masdevall).**

Per qualsevol encàrrec podeu tocar el timbre que hi ha a la porta del carrer, el qual comunica amb el pis.

correspondència

Josep Rius.—No us coneixem, passeu per la redacció i parlarem.

Francesc Estela.—Les úniques poesies que publiquem són de caire proletari. Cal que no formin acrostic, puix que hi ha molta gent que anhela delatar-nos.

Un músic.—Va en aquest número.

.....—No fem cas dels anònims. Els homes sempre donem la cara. Escriure anònims és feina de covards.

S'arreglen plomes estilogràfiques
Llibreria Batllosera
GALAN, 2

avant...!

el pròxim número sortirà el dimecres, 2 novembre.—venda: llibreria batllosera.

Gràfiques TRAYTER, Cervantes, 13, Figueres

Sastreria "LA FAMA"

S'ESTAN REBENT LES NOVETATS PER LA PROPERA ESTACIÓ D'HIVERN TANT EN VESTITS COM EN ABRICS I PANTALONS FANTASIA. TALL ESMERAT. — CONFECCIÓ ACURADA.

Avinguda de la República, 4

FIGUERES